

Bianca Bellová **Neviditelný muž**

Host, 2024, 175 stran

TEXT DAVID STOKLAS

HODNOCENÍ 70 %

Rodinná traumata jsou děsivá kvůli tomu, že negativní emoce ve vás vzbouzejí lidé, které byste měli mít papírově rádi. Téma představuje spisovatelka Bianca Bellová, jedna z nejpřekládanějších tuzemských autorek, ve svém dalším románu.

Trauma jako takové zažívá hlavní postava, rozhlasová hlasatelka, která je vlivem okolností nucena se ponořit do rodinné historie, kde nalézá etnickou nenávist a nekonečné válečné konflikty, jejichž původ už všichni zapomněli. I tentokrát zvolila autorka kratší formát textu, není tedy prostor pro dlouhé vstupy a emoce se na čtenáře sypou jako střepiny z granátů z války, kterou tu všichni zažili a zažívají znovu. Své postavy Bellová typicky vystavuje náročným okamžikům, a jsou tak nuceny dělat rozhodnutí, z nichž zpravidla žádné není úplně správné, s tím, že některé postavy vzbuzují více sympatií než ostatní, ty, jejichž činy mají bolavé následky spíše omylem, než že by pramenily ze zlého úmyslu.

Románu by prospělo o několik desítek stran navíc, abychom dostali více prostoru se do postav vžít a ztotožnit se s jejich emocemi, takhle vnímáme hlavně jakýsi společenský přesah. Jedno z morálních poselství je, že odvážné činy mohou být i ve zdánlivě krutém a nespravedlivém světě odměněny. Že se pořád vyplatí snaha být člověkem. Tuto individuální odvahu mimo své romány Bellová i dost často vyzdvihuje v rámci svých příspěvků na sociálních sítích, kde sdílí příběhy utlačovaných žen žijících na Blízkém východě. Neviditelný muž ale hlavně ukazuje, že to nejryzejší lidství je často v tom největším pocitu beznaděje.